

Στά ἴχνη τῶν Ἁγίων

Ἡ ἁγία Σοφία καί οἱ κόρες της (17 Σεπτεμβρίου)

Εἶναι μεγάλη χαρά νά ἀνταμώνουμε, παιδιά, καί πάλι στήν ὁμορφη συντροφιά τοῦ κατηχητικοῦ μας, ὅπου ἀκοῦμε ἱστορίες ἀπό τή Βίβλο ἢ ἀπό τή ζωή τῶν Ἁγίων μας. Σήμερα μέ τήν ἱστορία μας θά γνωρίσουμε μία ἁγία μητέρα καί τά τρία ἅγια κοριτσάκια της!

Ἀπό τό συναξάρι

Θά ταξιδέψουμε πολλά χρόνια πρὶν, **διακόσια χρόνια μετά τή γέννηση τοῦ Χριστοῦ**. Θά ἐπισκεφτοῦμε τήν ξακουστή πόλη **Ρώμη**, πρωτεύουσα τῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας. Ὅλη ἡ πολυτέλεια τῆς ἐποχῆς εἶχε συγκεντρωθεῖ ἐκεῖ.

Ἀνάμεσα στά ἀξιοθέατα διακρίνουμε ἕνα ἀρχοντικό σπίτι σέ μία ὁμορφη περιοχή τῆς πόλης. Ἄς τό ἐπισκεφτοῦμε! Ἡ οἰκοδέσποινα τοῦ σπιτιοῦ, ἡ ἀρχόντισσα **Σοφία**, μπαينوβγαίνει μέ ἕνα γλυκό καί ἥρεμο χαμόγελο στό πρόσωπό της. Ἄλλοτε καλωσορίζει κι ἄλλοτε ξεπροβοδᾷ τούς «καλεσμένους» της. Μήπως ἔχουν γιορτή; Πανηγυ-

ρίζουν για κάποιο γεγονός; Πληροφορούμαστε πώς κάθε μέρα στο σπίτι αυτό υπάρχει τέτοια κίνηση! Κάθε μέρα άραγε έχουν γιορτή;

Ής πᾶμε λίγο πιό κοντά... Ποιοί είναι οί «καλεσμένοι»; Ἄνθρωποι μέ φανταχτερούς χιπῶνες ἢ χρυσοσόλιστα ὑφάσματα; Τό αντίθετο· ἄνθρωποι φτωχοί, ἄρρωστοι καί ἀνάπηροι ἐπισκέπονται τό ἀρχοντικό σπίτι, μέ πρόσωπα πονεμένα καί κουρασμένα. Μά ὅταν βγαίνουν ἔξω, κρατοῦν στά χέρια τους δῶρα -τρόφιμα, ροῦχα- κι ἔχουν μία χαρά πού φωτίζει τά πρόσωπά τους!

Ἡ κυρία τοῦ σπιτιοῦ, ἡ χριστιανή ἀρχόντισσα Σοφία, νύχτα καί μέρα ἐτοιμάζει τά **δῶρα τῆς ἀγάπης** γιά νά τά προσφέρει, ὅπως θέλει ὁ Κύριός μας, σέ ὅσους ἔχουν ἀνάγκη. Δέν εἶναι ὅμως μόνη. Στήν προετοιμασία βοηθοῦν καί οί τρεῖς χαριτωμένες κόρες της. Ἡ μικρή, ἡ **Ἀγάπη**, εἶναι πολύ κοντά στή δική σας ἡλικία, μόλις **ἐννέα ἐτῶν**. Κι ὅμως, ἐργατική σάν μέλισσα ὑπακούει χαρούμενα στίς ὁδηγίες τῆς μητέρας καί τῶν ἄλλων δύο ἀδερφῶν της. Ἡ δεύτερη ἀδερφή της, ἡ **Ἐλπίδα**, εἶναι **δέκα ἐτῶν** καί ἡ μεγαλύτερη, ἡ **Πίστη**, **δώδεκα**. «Σπίτι ἀγγέλων» ἔχει ὀνομασεῖ ἡ ὁμορφη κατοικία τους! Τό ἄρωμα τῆς καλοσύνης καί τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ εὐωδιάζει παντοῦ.

Δέν ἄργησε ὅμως νά ξεσπάσει **διωγμός** ἐναντίον τῶν χριστιανῶν. Τό νά εἶσαι χριστιανός ἐκεῖνα τά χρόνια ἦταν ἀπαγορευμένο. Ὅσοι ὁμολογοῦσαν πώς πίστευαν στόν Ἰησοῦ Χριστό τιμωροῦνταν μέ βασανιστήρια ἢ ἀκόμη καί μέ θάνατο. Ἡ ἀρχόντισσα Σοφία καί οί κόρες της φοβήθηκαν; Μήπως σταμάτησαν τά ἔργα τῆς ἀγάπης; Ὅχι, παιδιά! Ἦξεραν πώς κρατοῦν τήν ἀληθινή πίστη καί πώς τό **νά δίνεις τή ζωή σου γιά τόν Χριστό εἶναι ἡ πιό μεγάλη τιμή καί δόξα**.

Ἀπό τούς πρώτους χριστιανούς πού κατήγγειλαν οί εἰδωλολάτρες, ἐκεῖνοι δηλαδή πού πίστευαν σέ ψεύτικους θεούς, ἦταν ἡ Σοφία καί οί κόρες της. Ἔτσι ὀδηγήθηκαν καί οί τέσσερις στό δικαστήριο, μπροστά στόν ρωμαῖο δικαστή.

- Σας κατηγορούν ότι είστε χριστιανές. Είναι αλήθεια; ρώτησε αυστηρά ο δικαστής.

- Πιστεύω στον Ίησού Χριστό κι εγώ και τὰ τρία κορίτσια μου, όμολόγησε μέ θάρρος ή άρχόντισσα Σοφία.

- Θά σās δώσω περιθώριο τρεῖς μέρες νά τό σκεφτείτε καλύτερα, τῆς πρότεινε ό ρωμαῖος άξιωματοῦχος. Θά σās στείλω στό σπίτι τῆς άρχόντισσας Παλλαδίας. Θά σās καλοδεχτεί καί θά σās συμβουλεύσει σωστά.

Μεταφέρθηκαν γιά τρεῖς μέρες καί οἱ τέσσερις στό εἰδωλολατρικό σπίτι τῆς Παλλαδίας. Προσπάθησε εκείνη νά πείσει τή Σοφία νά άρνηθεῖ τόν Χριστό. Τῆς ἔλεγε συνεχῶς πώς δέν ὑπάρχει άλλος τρόπος γιά νά σώσει τή ζωή καί τήν εὐτυχία τῶν παιδιῶν της. Σ' ἐκεῖνες τίς δύσκολες ὥρες **ὄπλο τῆς πιστῆς μητέρας ἦταν ή θερμή προσευχή της στον Θεό.** Τόν παρακαλοῦσε νά δώσει τή δύναμή Του στά μικρά της κοριτσάκια, γιά νά μήν άρνηθοῦν τήν πίστη τους.

- Άνησυχῶ γιά σās, εἶπε κάποια στιγμή μέ στοργή στίς τρεῖς κόρες της. Εἶστε άκόμη τόσο μικρές καί φοβᾶμαι μήπως δειλιάσετε μπροστά στά μαρτύρια.

- Όχι, μητέρα! άπάντησαν ἐκεῖνες. **Καλύτερα νά πεθάνουμε παρά νά άρνηθοῦμε τόν άγαπημένο μας Χριστό!**

Τά ἴδια άκριβῶς λόγια μέ θάρρος καί γενναιότητα εἶπε μετά άπό τρεῖς μέρες καί ή Σοφία μπροστά στον δικαστή.

- Πιστεύω καί άγαπῶ τόν Κύριό μου Ίησού Χριστό καί δέν Τόν άρνοῦμαι, άκόμη κι αν πεθάνω! Αὐτός εἶναι ό αληθινός Θεός!

Οἱ κόρες της επανέλαβαν κι αὐτές τήν ἴδια άπόφαση. Τότε ό δικαστής σκέφτηκε νά καλοπιάσει τὰ μικρά κοριτσάκια.

- Έσεῖς, τόσο ὄμορφα καί ἔξυπνα κορίτσια, άκοῦτε τή μητέρα σας, πού σās ὀδηγεῖ στον θάνατο; Άν άρνηθεῖτε τόν Χριστό, σās περιμένουν πλοῦτη, χαρές, ζωή παραμυθένια!

Ή μητέρα προσευχόταν καί πάλι μυστικά νά δυναμώσει ό Θεός τὰ παιδιά της, γιά νά μήν Τόν άρνηθοῦν. Καί καμαρῶστε τα! **Μέ**

πόση πίστη, ἐλπίδα καί ἀγάπη γιά τόν Κύριό μας -Πίστη, Ἐλπίδα καί Ἀγάπη ἦταν, ἐξάλλου, καί τά ὀνόματά τους- ὁμολογοῦν:

- Δέν θά προδώσουμε τόν Χριστό ὅ,τι κι ἂν γίνηι!

Ἄρχισαν τότε τά φοβερά βασανιστήρια. Ἡ μητέρα τους παρακολουθοῦσε μέ ἀγωνία καί δέν σταματοῦσε νά προσεύχεται.

[Χτυποῦν πρῶτα τήν Πίστη, τή μεγαλύτερη κόρη, μά ἐκείνη μέ γενναιότητα ὑπομένει καί δίνει θάρρος σίς ἀδερφές καί τή μητέρα της. «Δέν εἶμαι μόνη», φωνάζει. «Ἄγγελοι στέκουν δίπλα μου καί ὁ οὐρανός μέ περιμένει!». Μέ τό ἴδιο θάρρος ὑπέμεινε καί ἡ Ἐλπίδα τό μαρτύριο.

Ἡ μητέρα ἀγωνιᾷ κυρίως γιά τήν Ἀγάπη. Εἶναι ἡ πιό μικρή. Ἡ προσευχή της γίνεται ἀκόμα πιό θερμή.

Δέν δειλίασε οὔτε ἡ Ἀγάπη, κι ἄς ἦταν μόλις ἐννιά χρονῶν!] Καμία ἀπό τίς τρεῖς κόρες τῆς Σοφίας δέν ἀρνήθηκε τήν πίστη της στόν Χριστό. Πόση ἡ χαρά τῆς χριστιανῆς μητέρας! Πῆρε κοντά Του ὁ Κύριός μας τά ἀγαπημένα της παιδιά, στή δόξα τοῦ οὐρανοῦ. **Τρεῖς ὁμορφες ἀγνές ψυχές ἀνέβηκαν μπροστά στόν θρόνο τοῦ Θεοῦ νικήτριες. Κι ἐκεῖ τώρα αἰώνια Τόν ὑμνοῦν καί Τόν δοξάζουν μέσα στή χαρά τοῦ παραδείσου.**

Ὁ σκληρόκαρδος δικαστής, γιά νά κάνει τή μητέρα νά πονέσει περισσότερο, δέν τήν ὀδήγησε στό μαρτύριο, ἀλλά τήν ἄφησε νά ζήσει. Σκεφτόταν ὅτι ἔτσι θά ὑποφέρει πιό πολύ.

Μέ συγκίνηση ἡ Σοφία ἔθαψε τά σώματα τῶν παιδιῶν της, δοξάζοντας καί ὑμνώντας τόν Κύριο γιά τή δύναμη καί τήν ἀντοχή πού τούς ἔδωσε. Κι ἔπειτα παρακάλεσε:

«Μέ ἀξίωσες, Χριστέ μου, νά ἔχω τρία παιδιά, τρία ἀγγελούδια, πού μαρτύρησαν γιά τό ὄνομά Σου. Σέ παρακαλῶ, πάρε με κι ἐμένα κοντά Σου, μαζί νά Σέ ὑμνοῦμε καί νά Σέ δοξάζουμε, ὅπως ἐδῶ στή γῆ, ἔτσι καί στόν παράδεισο αἰώνια!».

Ὁ Κύριός μας ἄκουσε τήν προσευχή της. Ὑστερα ἀπό τρεῖς μέρες, τήν ὥρα πού προσευχόταν στόν τάφο τῶν παιδιῶν της, ἡ ἥρωι-

κή ψυχή της έφυγε για τόν ουρανó. Οί χριστιανοί τήν έθαψαν δίπλα στίς κόρες της.

Άπό τότε παραμένει **παράδειγμα χριστιανής μάνας πού μέ τή ζωή καί τήν προσευχή της χάρισε τρείς άκόμη Άγίες στόν ουρανó.** Τίς γιορτάζουμε όλες μαζί κάθε χρόνο, στίς **17 Σεπτεμβρίου.**

Πίστη, έλπίδα, αγάπη

Πώς κατάφεραν, παιδιά, καί δέν λύγισαν μπροστά στά φοβερά μαρτύρια οί τρείς κόρες τής άγίας Σοφίας;

Τό μυστικό βρίσκεται στά ίδια τά όνόματά τους. Καί οί τρείς είχαν πίστη, έλπίδα καί αγάπη:

- **πίστη** στόν Χριστό μας, πού εἶναι ó αλήθινός καί παντοδύναμος Θεός
- **έλπίδα** ότι ó Κύριός μας έτοίμασε για μάς τόν πανέμορφο παράδεισο, όπου θά ζοῦμε κοντά Του αἰώνια
- **αγάπη** για τόν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό, πολύ δυνατή, γιατί πρώτα Ἐκεῖνος μάς αγάπησε μέ μιά άπέραντη αγάπη.

Τά τρία αυτά μεγάλα δώρα -τήν πίστη, τήν έλπίδα καί τήν αγάπη- ἄς κρατοῦμε κι έμεῖς, παιδιά, σέ όλη τή ζωή μας όπως οί τρείς μικρές Άγίες!

(Προτεινόμενος ὕμνος: Ἀπολυτίκιο τῶν αγίων Σοφίας, Πίστεως, Ἐλπίδος, Ἀγάπης. Προτεινόμενο τραγούδι: «Δύο λογάκια», από τή συλλογή χριστιανικῶν τραγουδιῶν «Πνευματικές Ὁδές Β'», έκδ. «Χριστιανική Ἐλπίς»³2010, σ. 285, CD «Χαμόγελα σέ νότες έφτά», άρ. 3).

**Χριστέ μου, πίστη δυνατή
μές στήν καρδιά μου δώσ' μου,
έλπίδα, αγάπη αλήθινή
νά 'χω για Σένα έντός μου!**

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. *Εικόνα της άγιας Σοφίας καί τῶν τέκνων της.*
2. *Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.*
3. *Ζωγραφιά.*
4. *Τό ἀπολυτίκιο σέ ἀρχεῖο ἤχου.*
5. *Τραγούδι σέ ἀρχεῖο ἤχου: «Δυό λογάκια».*